

→ nebo na větších plochách obrazy z historie či prostě ze života. Zdobí interiéry kostelů, nádraží i úřadů, fasády domů, zdi, schodiště nebo kašny. Toto dekorativní umění sice Portugalci nevymysleli – převzali ho od Maurů – ale v každém případě ho dovedli k dokonalosti. Azulejos potkáme v celém Portugalsku, takže ani Porto nemůže být výjimkou. V každém kostele (např. Igreja do Carmo nebo Igreja de Santo Ildefonso) jsou ve větší či menší míře, na mnoha městských budovách, ale jedny z nejkrásnějších najdete překvapivě na hlavním nádraží. Dlaždice nádraží São Bento, jež v roce 1930 vyzdobil Jorge Colaço, znázorňují jak každodenní scény, tak historické portugalské bitvy a pokrývají všechny zdi prostorné nádražní haly.

Moderní město

V poslední době město hodně investuje do opravy nabřeží, které se postupně proměňuje v atraktivní promenádu.

Azulejos – malované keramické obklady

Konají se zde kulinářské akce, kdy se ve stanech a v improvizovaných zahrádkách na nabřeží prezentují špičkové portské restaurace se svými specialitami. Živo zde bývá hluboko přes půlnoc, tak jak je v tomto koutu světa ostatně zvykem.

Vzhledem ke své poloze na březích řeky a oceánu se město nemůže rozrůstat na všechny strany a centrum zůstalo excentricky na kraji. Město expanduje hlavně na sever a severozápad podél pobřeží Atlantiku. Novější čtvrti jsou plné ob-

chodů, včetně obrovské tržnice Mercado de Bolhão v blízkosti nádraží São Bento, bank, úřadů, hotelů, restaurací a prostě všeho, co v současnosti je potřeba k životu. Na severozápad od centra na Avenida da Boavista jsou dva obrovské obchodní komplexy, Centro Comercial Brasília a Cidade do Porto. Porto je moderní živé město, ve kterém sídlí univerzita, je zde množství parků a zahrad. Mezi nejkrásnější se řadí Jardim do Palácio Cristal, pojmenovaná podle křišťálového paláce, který už ale neexistuje.

Tramvají až k oceánu

Do dnešní doby zůstala v Portu pouze jediná tramvajová trať. Z centra města, od Paláce burzy, dojedete tramvají číslo 1 až k oceánu. Tramvajové vozy jsou sice staré, ale pěkné a celé dřevěné. Lístek se kupuje přímo u průvodčího. Jedete stále podél řeky, pozorujete sklaďištní budovy na protějším břehu, až najednou žádný protější

břeh prostě není. Dojedete k bývalé strážní pevnosti Castelo do Foz a tam už můžete klidně vystoupit. Jste ve čtvrti Foz da Douro, jejíž břehy jsou omývány vlnami Atlantského oceánu. Bohužel zdejší pláže jsou dosti znečištěné a voda v Atlantiku je studená, takže je mnohem příjemnější si u oceánu dát třeba kávu, než se v něm koupat. Pokud máte víc času, nezapomeňte navštívit některou ze zdejších rybích restaurací. Nabídka je nejenom neuvěřitelně pestrá, ale hlavně vše je absolutně čerstvé a tedy chuťově vynikající. Když si k mořské havěti dáte sklenku portugalského vína, je zážitek dokonalý. Na závěr samozřejmě patří sklenka pravého portského z Portu. Při zpáteční cestě se můžete pokochat pohledem na zdejší mosty zase z jiného úhlu.

BARBORA SMEKALOVÁ

Portskému vínu věnujeme samostatnou stránku v příštím čísle magazínu IN

FOTO: ARCHIV